

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број 118-0-Кжк-08-000 001
Дана, 18.5.2009. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ !

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Горане Микеш као предсједника вијећа, Слободана Милашиновића и Драгомира Миљевића као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптужених М. Ч. и М. М., због продуженог кривичног дјела неовлаштене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 23. Кривичног закона Републике Српске у стицају са кривичним дјелом омогућавање уживања опојних дрога из члана 225. став 2. у вези са ставом 1. истог закона и оптуженог Б. М., због кривичног дјела неовлаштене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 23. Кривичног закона Републике Српске, након одржаног претреса пред овим судом 18.5.2009. године, по рјешењу жалбеног вијећа овог суда број 118-0-Кж-07-000 044 од 26.12.2007. године, у присуству републичког тужиоца мр Ненада Врањеша, оптужених и адвоката Д. Т. из С., као браниоца оптуженог М. Ч., адвоката П. Д. из Б., као браниоца оптуженог М. М. и адвоката Ж. К. из Б., као браниоца оптуженог Б. М., донио је и истог дана објавио

ПРЕСУДУ

ОПТУЖЕНИ М. Ч., зв. Ч., од оца М. и мајке С. рођ. М., рођен 03.01.1985. године у Б., настањен у У., ..., Србин, држављанин РС и БиХ, ЈМБГ: ..., писмен, трговац, запослен, нежењен без дјецe, војску није служио, води се у ВЕ У., без имовине, неосуђиван, не води се други кривични поступак, налазио се у притвору од 01.9.2006. до 12.12.2006. године,

ОПТУЖЕНИ М. М., зв. М., од оца Н. и мајке М.1 рођ. В., рођен 11.10.1982. године у Т., настањен у Б., Ул. ... бг. ..., Србин, држављанин РС и БиХ, ЈМБГ: ..., трговац, запослен, нежењен, без дјецe, војску није служио, води се у ВЕ Б., осуђиван пресудом Основног суда у Бијелини број К-608/04 од 23.9.2004. године, због кривичног дјела неовлаштене производње и промета опојних дрога из чл. 224. став 1. Кривичног закона Републике Српске на казну затвора 8 мјесеци – казну издржао, не води се други кривични поступак, налазио се у притвору од 01.9.2006. до 12.12.2006. године,

КРИВИ СУ

Што су:

1) Оптужени М. Ч.,

У више наврата током 2004., 2005. и 2006. године у Б. и У., супротно одредби члана 4. став 3. у вези чланом 3. алинеја 15. Закона о производњи и промету опојних дрога („Службени гласник РС“, број 110/03) давао на уживање опојну дрогу марихуану, која се налази на листи опојних дрога – табела 1. члан 2. редни број 22. („Службени гласник РС“, број 37/04 и 78/04), лицима О. Т., М. Т., М. С., и М. Ј.

2) Оптужени М. М.,

У више наврата током 2004., 2005. и 2006. године у Б. и У., супротно одредби члана 4. став 3. у вези чланом 3. алинеја 15. Закона о производњи и промету опојних дрога („Службени гласник РС“, број 110/03) давао на уживање опојну дрогу марихуану, која се налази на листи опојних дрога – табела 1. члан 2. редни број 22. („Службени гласник РС“, број 37/04 и 78/04), лицима Д. Л., Ј. Р. и Т. М.

Дакле, другом давали опојну дрогу на уживање,

чиме су починили кривично дјело омогућавање уживања опојних дрога из члана 225. став 1. Кривичног закона Републике Српске,

па их суд на основу истог законског прописа, а у односу на оптуженог М. Ч. и примјеном члана 38. став 2. и члана 39. став 1. тачка 4. Кривичног Закона Републике Српске

ОСУЂУЈЕ

ОПТУЖЕНОГ М. Ч., на казну затвора у трајању од 3 (три) мјесеца

ОПТУЖЕНОГ М. М. на казну затвора у трајању од 6 (шест) мјесеци

На основу члана 44. став 1. Кривичног закона Републике Српске у изречене казне затвора оптуженима се урачунава вријеме проведено у притвору од 1.9.2006. године до 12.12.2006. године.

На основу члана 99. став 1. у вези са чланом 96. став 2. тачка е) Закона о кривичном поступку, оптужени се обавезују да плате, на име паушала, износ од по 200,00 (двјестотине) КМ.

Насупрот томе, а на основу члана 290. тачка в) Закона о кривичном поступку, оптужени М. Ч. и М. М.

ОСЛОБАЂАЈУ СЕ ОД ОПТУЖБЕ

Да су:

1) Оптужени М. Ч.,

У више наврата у току 2004. 2005. и 2006. године у Б. и У., уживаоцима М. С. и М. Ј., противно одредби члана 4. Закона о производњи и промету опојних дрога („Службени гласник РС“, бр. 100/03) и члана 19./1 Закона о спречавању и сузбијању злоупотребе опојних дрога („Службени гласник БиХ“, број 8/06) продавао у паковањима величине кутије шибице за износ од 10,00 КМ, психоактивну супстанцу “*canabis sativa L*”, звану марихуана, која се налази на листи опојних дрога психоактивних супстанци из којих се може добити опојна дрога и прекурсори, према члану 2. листе наркотика – табела број 1. редни број 22, објављен у „Службеном гласнику РС“, број 37/04 и 78/04, односно табели број 1. забрањених супстанци и биљака под редним бројем 13, објављена у „Службеном гласнику БиХ“, број 8/06, те дана 01.9.2006. године, ради неовлаштене продаје, заједно са М. М. и Б. М., користећи возило “Wento” регистарски број ..., којим је управљао Б. М., отишао у Б.1 и у насеље Е., од непознатог лица купио 107,1 грама психоактивне супстанце “*canabis sativa L*” звану марихуана, затим у повратку за Б., у аутомобилу М. М. предао 36,1 грам, а задржао количину од 71 грам, којом приликом су затечени и откривени од стране полиције ЦЈБ Б., која је опојну дрогу пронашла и одузела.

2) Оптужени М. М.

У више наврата у току 2004. 2005. и 2006. године у Б. и У., уживаоцима С. Ш., О. Ш., Д. Ј., противно одредби члана 4. Закона о производњи и промету опојних дрога („Службени гласник РС“, бр. 100/03) и члана 19./1 Закона о спречавању и сузбијању злоупотребе опојних дрога („Службени гласник БиХ“, број 8/06) продавао у паковањима величине кутије шибице за износ од 10,00 КМ, психоактивну супстанцу “*canabis sativa L*”, звану марихуана, која се налази на листи опојних дрога психоактивних супстанци из којих се може добити опојна дрога и прекурсори, према члану 2. листе наркотика – табела број 1. редни број 22, објављен у „Службеном гласнику РС“, број 37/04 и 78/04 односно табели број 1. забрањених супстанци и биљака под редним бројем 13, објављена у „Службеном гласнику БиХ“, број 8/06, те дана 1.9.2006. године, ради неовлаштене продаје заједно са М. Ч. и Б. М., користећи возило “Wento” регистарски број ..., којим је управљао Б. М., отишао у Б.1 и, након што је М. Ч. у насељу Е., од непознатог лица купио 107,1 грам психоактивне

супстанце “*canabis sativa L*” звану марихуана у повратку за Б., у аутомобилу од М. Ч. узео ради даље продаје 36,1 грам, којом приликом су затечени и откривени од стране полиције ЦЈБ Б., која је опојну дрогу пронашла и одузела.

Чиме би починили

кривично дјело неовлаштене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 1. Кривичног закона Републике Српске.

На основу члана 62. став 3. и члана 224. став 5. Кривичног закона Републике Српске одузимају се предмети, опојна дрога марихуана и то од оптуженог М. Ч. у колични од 71 грам, а од оптуженог М. М. у количини од 36,1 грам.

Трошкови кривичног поступка, у односу на ослобађајући дио пресуде, падају на терет буџетских средстава.

На основу члана 289. тачка в) Закона о кривичном поступку, у односу на

ОПТУЖЕНОГ Б. М., званог Б., син Б. и мајке Д., рођ. Р., рођен 22.6.1979. године у Б., настањен у У., Ул. ... број ..., Србин, држављанин РС и БиХ, посједује ЈМБГ: ..., дипломирани менаџер, запослен, неожењен, без дјете, служио војску РС 1998. године у Б.1, води се у ВЕ У., без имовине, неосуђиван, не води се други кривични поступак против њега, налазио се у притвору од 01.9.2006. до 12.12.2006. године,

ОПТУЖБА СЕ ОДБИЈА

Да је:

По претходном договору са М. Ч. и М. М., а ради даље неовлаштене продаје непосредним потрошачима у Б. и шире дана 01.09.2006. године из Б., отишли у Б.1 са ПМВ марке “Wento” рег. ознаке ..., власништво оптуженог М. којим је М. управљао, да би у насељу Е. у Б.1, Ч. изашао из возила те пронашао непознато лице с ким се претходно телефоном договорио и од истог купио у најлон врећици 107,1 грам психоактивне супстанце „*canabis sativa L*“ - марихуане, која се налази на листи опојних дрога, психотропних супстанци, биљака, из којих се може добити опојна дрога и прекурсори („Службени гласник БиХ“, број 8/06 – табела 1 – забрањене супстанце и биљке број 13), за које вријеме су га М.1 и М. чекали у возилу, а затим истим возилом кренули у Б., да би успут Ч. из купљене суме у посебан папир одвојио 36,1 грам исте супстанце и дао М.1, а М.1 из те количине направио један цоинт који су сва тројица успут испушили, да би у мјесту В. били заустављени и контролисани од стране полиције СЈБ Б., која им је означену опојну дрогу пронашла у одјећи и привремено одузела, поступивши на тај начин супротно члану 19. став 1. Закона о спречавању и сузбијању злоупотребе опојних дрога („Службени гласник БиХ“, број 8/06).

Чиме би починио кривично дјело неовлаштене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 23. Кривичног закона Републике Српске.

Образложење

Првостепеном пресудом Окружног суда у Бијељини број 012 0 К 06 000029 од 12.12.2006. године, оптужени М. Ч., М. М. и Б. М., на основу члана 290. тачка а) Закона о кривичном поступку (у даљем тексту: ЗКП-а), ослобођени су од оптужбе за кривично дјело неовлаштене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 23. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗРС), и то оптужени Ч. и М.1 у продуженом облику, те у стицају са кривичним дјелом омогућавања уживања опојних дрога из члана 225. став 2. у вези са ставом 1. КЗРС. На основу члана 224. став 5. КЗРС и члана 402. ЗКП, одузета је биљна маса која асоцира на опојну дрогу марихуану, и то од оптуженог Ч. у количини од 71 грам, а од оптуженог М.1 у количини од 36,1 грам. Темелјем члана 100. ЗКП-а, трошкови кривичног поступка пали су на терет буџетских средстава суда.

У поступку по жалби окружног тужиоца из Бијељине, овај суд је рјешењем број 118-0-Кж-07-000 044 од 26.12.2007. године, укинуо првостепену пресуду и одредио одржавање претреса пред Врховним судом Републике Српске.

На претресу пред овим судом, републички тужилац је измијенио оптужницу у чињеничном дијелу и правној квалификацији дјела, тако да је оптуженима М. Ч. и М. М. ставио на терет извршење кривичног дјела неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 224. став 1. КЗРС у стицају са кривичним дјелом омогућавања уживања опојних дрога из члана 225. став 1. истог закона. У односу на оптуженог Б. М. републички тужилац је одустао од кривичног гоњења за дјело које му је оптужницом окружног тужилаштва Бијељина број Кт-997/06 од 05.10.2006. године стављено на терет.

У завршној ријечи републички тужилац је предложио да се оптужени Ч. и М.1 огласе кривим за дјела према измијењеној оптужници и осуде по закону, док је одбрана предложила да се оптужени ослободе од оптужбе, са тврдњом да нема доказа да су оптужени М. Ч. и М. М. починили кривично дјело за које се терете.

Након што је у складу са наведеним рјешењем жалбеног вијећа овог суда одржан претрес ради отклањања неправилности због којих је првостепена пресуда укинута, претресно вијеће овог суда је одлучило као у изреци ове пресуде из следећих разлога.

Анализирајући исказе свједока саслушаних на главном претресу пред првостепеним судом, а који су прихваћени на претресу пред овим судом у складу са чланом 323. став 2. ЗКП-а, ово вијеће налази да су доказане тврдње оптужбе у дијелу који се односи на кривично дјело омогућавање уживања

опојних дрога из члана 225. став 1. КЗ РС. Ово ради тога што свједоци оптужбе, О. Т., М. Т., М. С., М. Ј., Д. Л., Ј. Р. и Т. М., у својим исказима датим у истрази и на главном претресу потврђују да су, у инкриминисаном периоду, временски и просторно одређеном као у изреци ове пресуде, добијали на уживање опојну дрогу марихуану, од оптужених М. Ч. и М. М.

Тако свједок О. Т. у свом исказу у истрази и на главном претресу пред првостепеним судом потврђује да се дружио са оптуженим М. Ч., за кога је знао да је уживалац дроге, да му је овај давао на кориштење марихуану за његов 18 рођендан (свједок рођен 1986. године), те да му је М. Ј. причао да је од Ч. добијао дрогу на уживање. Свједок М. Т., такође потврђује познанство и дружење са оптуженим Ч., појашњавајући да је 2004., 2005. и 2006. године добијао од Ч. марихуану, и да су заједно пушили, а исте чињенице потврђују и свједоци М. Ј. (више пута у 2004. години ме је Ч. частио марихуаном) и М. С. (добијао сам марихуану од Ч., коју је давао на кориштење и другима и то, М. Ј. и О. Т.).

Свједоци Д. Л., Ј. Р. и Т. М., у својим сагласним исказима потврђују да им је оптужени М. М. давао на уживање опојну дрогу марихуану. Тако свједок Д. Л., чији исказ из истраге (ЦЈБ Б. 7.9.2006. године), је на главном претресу пред првостепеним судом прочитан уз сагласност странака, потпуно јасно одређује мјесто и вријеме (у парку 2006. године) када му је оптужени М.1 дао да попуши цоинт (сигарету марихуане), да је било и других лица којима је М.1 давао дрогу а то су, између осталих и Ј. Р., који ову чињеницу потврђује у свом исказу. Тако овај свједок потврђује, да га је М.1 частио марихуаном почетком 2006. године, од које би направили цоинт и пушили заједно са Д. Л., Т. М. и О. Ш. (потврђује да му је М.1 давао дрогу 2004. и 2005. године). Надаље, свједок Т. М. у свом исказу потврђује чињеницу састајања са оптуженим М.1, свједоком Л. и другим лицима, одређујући мјесто састајања као и свједок Л., у парку и конзумирање марихуане. Истина, свједок Т. М. се није могла изјаснити ко је од ових лица доносио другу, коју су заједно конзумирали, па се њен исказ мора довести у везу са садржајем исказа свједока Д. Л. и Ј. Р., који сагласно потврђују ову одлучну чињеницу, да је то управо био оптужени М. М.

Цјенећи исказе ових свједока на начин како то захтјева одредба члана 287. став 2. ЗКП-а, ово вијеће налази да су они својим садржајем у потпуности потврдили оптужбу у дијелу који се односи на кривично дјело омогућавања уживања опојних дрога из члана 225. став 1. КЗ РС, јер су својим сагласним исказима потврдили одлучну чињеницу да су им оптужени М. Ч. и М. М. давали без накнаде на уживање опојну дрогу марихуану. На овај начин оптужени су поступали супротно члану 4. став 3. у вези са чланом 3. алинеја 15 Закона о производњи и промету опојних дрога („Службени гласник РС“, број 110/03), јер су другима давали на уживање дрогу марихуану, која се налази на листи опојних дрога – табела 1 члан 2. редни број 22 („Службени гласник РС“, бр. 37/04 и 78/04). Тиме су оптужени остварили сва битна обиљежја кривичног дјела за која су овом пресудом оглашени кривим, са посљедицом која се манифестује у стварању апстрактне опасности по здравље људи, свјесни обиљежја дјела и са исказаном вољом да се оно изврши, што произилази из утврђеног начина њиховог поступања, чињенично описаног у изреци осуђујућег

дијела ове пресуде. Дакле, дјело за које су оглашени кривим овом пресудом, починили су са директним умишљајем.

У оквиру општих правила о одмјеравању казне, прописаних одредбом члана 37. став 1. КЗ РС, претресно вијеће овог суда је узело у обзир све околности које утичу да казна буде мања или већа, налазећи да ће се казнама затвора, које су изречене овом пресудом, остварити сврха кажњавања, прописна одредбом члана 28. КЗ РС.

За кривично дјело за које су оптужени оглашени кривим прописана је казна затвора од 6 (шест) мјесеци до 5 (пет) година, па је ово вијеће, одмјеравајући казну оптуженом М. Ч. цијенило све утврђене олакшавајуће околности те чињеницу изостанка отежавајућих околности. Оптужени није осуђиван, млађе је животне доби (рођен 1985. године), од времена извршења дјела протекао је релативно дужи временски период, у коме је засновао радни однос и тиме показао позитиван став према заштићеним вриједностима друштва. Све ове олакшавајуће околности, цијењене са аспекта индивидуализације казне, као једном од основних начела у поступку одмјеравања казне, по мишљењу овог вијећа оправдавају примјену одредбе члана 38. тачка 2. ЗКП-а, и изрицање казне испод границе прописане законом за дјело за које је оглашен кривим овом пресудом. Ради тога је оптуженом М. Ч., у складу са наведеним законским одредбама, а примјеном члана 39. став 1. тачка 4. КЗ РС изречена казна затвора у трајању од 3 (три) мјесеца, која мјера казне је адекватна тежини дјела и начину на које је оно извршено, а све наведене олакшавајуће околности, по свом квалитету, указују да ће се овом казном остварити сврха кажњавања, изражена кроз специјалну и генералну превенцију.

Оптуженом М. М. ово вијеће је изрекло казну затвора у трајању од 6 (шест) мјесеци, која мјера казне је доња законом прописана граница за дјело за које је оглашен кривим овом пресудом. Исти карактер олакшавајућих околности, утврђених код оптуженог Ч., овај суд налази и код оптуженог М.1. Међутим, осуђиваност овог оптуженог за кривично дјело неовлаштене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 1. КЗ РС (пресуда Основног суда у Бијелини број К-608/04 од 23.9.2004. године), као отежавајућа околност, онемогућила је примјену института блажег кажњавања као код оптуженог Ч., иако су радње извршења дјела за оба оптужена идентичне. Одређујући минимум прописане казне затвора, ово вијеће је посебно цијенио чињеницу протекла времена од извршења дјела и да се оптужени у међувремену запослио, као и степен инкриминисаног дјеловања, посматран кроз начин извршења дјела (давао другима на уживање марихуану која се и са медицинског аспекта сматра лаком дрогом, а не тешком као хероин и др.). Дакле, у границама законом прописаним за извршено кривично дјело за које је оглашен кривим овом пресудом, оптуженом М. М. је изречена она мјера казне која је потребна за остварење сврхе кажњавања, прописане одредбом члана 28. КЗРС.

Насупрот наведеном, ово вијеће налази да није доказана тврдња оптужбе да је оптужени М. Ч., током 2004., 2005. и 2006. године, у Б. и у У., продавао марихуану М. С. и М. Ј., а оптужени М. М., у истом времену и простору марихуану продавао С. Ш., О. Ш. и Д. Ј., као крајњим конзументима. Нема ни доказа који потврђују тврдњу оптужбе да су ови оптужени дана 01.9.2006.

године, користећи путничко возило „Wento“, регистарски број ..., којим је управљао оптужени М., отишли у Б.1, да је оптужени Ч. од непознатог лица, а ради даље неовлаштене продаје купио 107,1 грам марихуане, а М.1 од њега узео количину од 36,1 грам ради даље неовлаштене продаје, када су откривени од стране радника ЦЈБ Б. и када је та дрога од њих одузета. Ради тога је претресно вијеће овог суда, а услијед недостатака доказа, примјеном члана 290. тачка в) ЗКП, оптужене М. Ч. и М. М. ослободило од оптужбе за кривично дјело неовлаштене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 1. КЗРС, које дјело им је измијењеном оптужницом стављено на терет.

Тако свједок М. С., у истрази и на главном претресу пред првостепеним судом, у свом исказу потврђује да се дружио са оптуженим Ч., да су обојица корисници дроге и да су један другом давали без накнаде на уживање дрогу (за које дјело је С. осуђен правоснажном пресудом 2005. године). Истина, овај свједок је на главном претресу, а након предочавања дијела исказа из истраге (записник ЦЈБ Б. од 08.9.2006. године), потврдио да му је познато да је оптужени Ч. продавао или давао на кориштење дрогу М. Ј. и О. Т., не одређујући вријеме, врсту, количину дроге и висину накнаде. Међутим, и поред тога што је овај свједок потврдио да му је познато да је оптужени Ч. продавао дрогу Ј. и Т., негирајући да је дрогу продавао њему, већ му је дрогу давао без накнаде, ово вијеће налази да није доказана тврдња оптужбе да је то било управо у оном времену означеном у чињеничном супстрату оптужнице (2004., 2005. и 2006. година), јер се на ову одлучну чињеницу свједок није ни изјашњавао, тако да у овом дијелу чињеничне тврдње оптужбе нису потврђене исказом овог свједока.

Свједок М. Ј., у свом исказу на главном претресу, потврдио је да се дружио са оптуженим Ч., да су заједно пушили марихуану и „чашћавали један другога када су имали“. У анализи оцјене вјеродостојности исказа овог свједока из истраге и са главног претреса, у складу са чланом 296. став 7. ЗКП, треба посебно цијенити да постоје два записника из истраге која су међусобно противрјечна у погледу одлучних чињеница. Тако приликом првог испитивања, а што произилази из садржаја записника ЦЈБ Б. од 06.3.2006. године, који је приложен тек у унакрсном испитивању свједока Ј., и на интервенцију одбране, овај свједок је негирао да је од оптуженог Ч. било када куповао дрогу, али је потврдио чињеницу да му је оптужени Ч. давао марихуану без накнаде и да су заједно пушили и то 2003. и 2004. године. Приликом другог испитивања (записник ЦЈБ Б. од 02.9.2006. године), овај свједок је потврдио да је у 2004. години куповао од оптуженог Ч. дрогу (не појашњавајући коју врсту, коју количину и за који износ), те да претпоставља, иако никада није видио да је М. С. куповао марихуану од оптуженог Ч. Дакле, у ситуацији када постоје противрјечности у ова два исказа свједока из истраге, у њиховој оцјени вјеродостојности, са аспекта прихватљивости, ово вијеће је прихватило први исказ дат у полицији, јер је он у потпуности садржајно сагласан исказу свједока на главном претресу пред првостепеним судом, ком приликом је свједок и појаснио разлоге да је код првог испитивања изнио објективно и истинито чињенице у вези са дјелом за које се терети оптужени Ч.

Измјењеном оптужницом, у њеном чињеничном дијелу, оптужени М. М. се терети да је у више наврата 2004., 2005. и 2006. године марихуану продавао

уживаоцима, и то С. Ш., О. Ш. и Д. Ј. Међутим, ни ове тврдње оптужбе немају упориште у исказима ових свједока, посматрано са аспекта њихових садржаја, нити има других доказа који потврђују оптужбу у овом дијелу. Тако свједоци С.1 и О. Ш., у истрази и на главном претресу, износе чињенице и појашњавају околности које се односе на оптуженог М. Ч., али не и на оптуженог М. М., који се измијењеном оптужницом терети да је управо овим свједоцима, као крајњим конзументим, продавао дрогу. Надаље, ово вијеће у цијелости прихвата исказ свједока Д. Ј., који потврђује да је од оптуженог М.1, прије него што је овај отишао у затвор, 2004. године, куповао марихуану, одређујући количину, начин паковања и цијену. Дакле, чињеничне тврдње оптужбе да је оптужени М.1 неовлаштено продавао свједоку Ј. марихуану 2004. године, ово вијеће налази доказаним. Међутим, оптужени М. М. је осуђен правоснажном пресудом Основног суда у Бијељини број К-608/04 од 23.9.2004. године, за извршење кривичног дјела неовлаштене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 1. КЗРС, а вријеме извршења дјела из ове правоснажне пресуде (2003. и 2004. године) подудар се са временом извршења дјела из ове оптужнице (2004., 2005. и 2006. година), а у изреци те правоснажне пресуде, као радња неовлаштене продаје дроге поименично одређеним лицима, кориштена је и синтаagma „и другим лицима“. Цијенећи наведено и чињеницу да овај свједок у свом исказу не потврђује да је у периоду послје М.1 одласка на издржавање казне затвора, дакле, послје 2004. године, од њега куповао дрогу, а услјед недостатака других доказа, ово вијеће налази да и у овом дијелу оптужба није доказана.

Измијењеном оптужницом терете се оптужени, и то М. Ч. да је дана 01.9.2006. године, ради неовлаштене продаје купио у Б.1 од непознатог лица 107,1 грам марихуане и да је заједно са оптуженим М. М. возилом „Wento“ регистарски број ..., којим је управљао оптужени Б. М., отишли у насеље Е. у Б.1, а да је оптужени М.1 у повратку за Б. узео од оптуженог Ч. 36,1 грам марихуане ради даље продаје. За овакве тврдње оптужба није пружила доказе, осим што је, на основу потврда о привременом одузимању предмета од оптужених Ч. и М.1, утврђено да су они критичне прилике у предметном возилу пушили марихуану (половина испушеног цоинта нађена између сједишта возила), а количина од 71,00 грам марихуане пронађена код Ч. и 36,01 грам код М.1, који су уживаоци дроге, код недостатака других доказа, не потврђују тезу оптужбе да је та пронађена дрога била намијењена за даљу продају.

На основу члана 99. став 1. у вези са чланом 96. став 2. тачка е) ЗКП-а, оптужени М. Ч. и М. М., у односу на осуђујући дио ове пресуде, обавезани су да плате на име паушала износ од по 200,00 КМ, који износ је сразмјеран дужини трајања и сложености поступка, те имовног стања оптужених, док је на основу члана 100. став 1. истог закона одлучено да трошкови кривичног поступка у односу на ослобађајући дио ове пресуде падају на терет буџетских средстава, јер су трошкови за вјештачење биљне материје која асоцира на опојну дрогу, који предмети су одузети од оптужених, искључиво односе на ону тачку оптужнице за коју су оптужени овом пресудом ослобођени од оптужбе. Одлука о одузимању предмета заснована је на одредби члана 62. став 3. и члана 224. став 5. КЗРС.

Како је тужилац, на претресу пред овим судом, одустао од гоњења у односу на оптуженог Б. М., за кривично дјело за које се оптужницом терети, то је ово вијеће, примјеном члана 289. тачка в) ЗКП, донијело пресуду којом је оптужба одбијена у односу на овог оптуженог, а за кривично дјело неовлаштене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 23. КЗРС.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Горана Микеш

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛИЈЕКУ:

Против осуђујућег дијела ове пресуде дозвољена је жалба трећестепеном вијећу Врховног суда Републике Српске, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде.

За тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић